

som aquí!!!

El butlletí del Club Social Punt de Trobada

número 8, abril de 2012

Club Social

Horticultura Terapèutica, el taller més exitós del Club Social

La veu del Club

El català a l'escola, un debat obert

Entrevista:

Rosa Alminyana, coordinadora del CSMIJ de Martorell

BENVINGUDA

Ja ha arribat la primavera i amb ella, el nou número del "Som Aquí!!!" el butlletí fet pels usuaris del Club Social "Punt de Trobada".

Al número d'aquest mes, podreu trobar una interessantíssima entrevista a la Rosa Aliminyana, coordinadora del CSMIJ (Centre de Salut Mental Infantil i Juvenil) de Martorell, que ens va visitar al Club Social durant el passat mes de març.

La secció Club Social ve aquest mes molt carregada. Per començar hi ha un extens article sobre el taller d'Horticultura Terapèutica, on s'explica amb tot detall el secret de l'èxit que té aquest taller entre els usuaris del Club Social. També hi podreu trobar la crònica de la calçotada que vam fer a finals de març i una explicació sobre les primeres sessions d'un nou taller del Club; el taller de Salsa. Per tancar la secció, hi trobareu, com sempre, un resum de les sortides més destacades que vam fer al Club el passat mes de març.

A La Veu del Club, plantegem un tema que ha estat notícia darrerament, la sentència del Tribunal Suprem sobre el model d'immersió lingüística del Català a les escoles.

Aquest mes, tanca el butlletí el Calaix de Sastre, on hi hem posat uns laberints per poder fer menys pesada l'espera fins que surti el proper número del Som Aquí!!!

Només queda dir que el proper mes de maig no sortirà cap número del butlletí, així que esperem retrobar els nostres lectors a principi de juny, amb el llançament del butlletí número 9

Esperem que trobeu aquest butlletí tant interessant com els anteriors, que el gaudiu i que ens feu arribar les vostres valoracions i propostes de millora.

*Marta, Bea i Roger
Educadors del Club Social "Punt de Trobada"*

EQUIP DE REDACCIÓ:

Agustín Luque, Carmen Oller, José Antonio Pérez, Juan Miguel Barbero, Matilde Torres, Manuel Moreno, Oscar Domínguez, Sergio Barra-china, Víctor Àlvarez, Núria Palmero, Alberto Olivé, Gabriel Alcaide, Enrique Martinez, Miriam Vigara

COORDINACIÓ, EDICIÓ I DISSENY:

Marta Escorigüela
Beatriz Vieito
Roger Trilles

CONTACTE:

Club Social Punt de Trobada.
Carrer Francesc Riera, 11-13, Local.
93.774.33.07
club_puntdetrobada@yahoo.es
www.amartorell.com/puntdetrobada

Entrevista

Rosa Alminyana.

És psicòloga clínica, coordinadora del CSMIJ de Martorell des de fa un any, però en fa 28 que hi treballa. Amb aquest temps ha conegut moltíssims casos i ha vist molts canvis en l'atenció als infants i joves. Aquest mes, va passar pel Club Social i vam tenir la oportunitat de fer-li l'entrevista que llegireu a continuació.

Què és un CSMIJ?

CSMIJ, vol dir Centre de Salut mental infanto-juvenil, i és on s'atenen nens des del naixement fins als divuit anys que tenen algun problema de salut mental. Tot i que poden venir abans, normalment arriben a partir dels quatre anys, ja que, durant els primers quatre anys, hi ha un altre centre que els hi ofereix servei.

Quan temps fa que funciona el CSMIJ a Martorell?

El CSMIJ és un centre ambulatori on es fa teràpia, valoració i diagnòstic. Anteriorment, hi havia un centre municipal que hi havia a Martorell, que era el centre de Rehabilitació i Salut Mental, que era de l'Ajuntament. Ara fa uns vint anys, es va crear la Xarxa de Centres de Salut Mental infanto-juvenil a nivell de Catalunya, i aquest centre que era de l'Ajuntament de Martorell, va passar a ser CSMIJ i a dependre de la Generalitat, del Departament de Salut.

Quina funció fa el CSMIJ?

A part d'atendre en diagnòstic i teràpia a tots els nens i joves que tenen un problema de salut mental, també fem funcions preventives per poder treballar amb les escoles per tal d'intervenir en cas de detectar algun problema. També fem funcions d'assessorament als centres que tenen nens en acollida, nens que no els poden cuidar a casa seva. En

resum, en salut mental infanto-juvenil, tot el que sigui prevenció, promoció de la salut i tractaments.

Quins professionals treballen al CSMIJ?

Hi ha dos psiquiatres, quatre psicòlegs, una treballadora social, una infermera especialista en salut mental i una administrativa.

Com es el dia a dia al CSMIJ?

Això és una mica difícil, està molt ben pensada aquesta pregunta!!! Normalment tenim visites programades, tot i que també atenem urgències en algun cas, gent que truca el mateix dia demanant visita, però això passa poques vegades. També tenim un espai per coordinar-nos amb altres equips i estem procurant fer molt un treball en xarxa. El treball en xarxa vol dir que, ja que els nens estan vivint en famílies i estan escolaritzats, poder treballar amb tothom qui està participant en l'educació i l'ajuda a aquests nens.

D'on provenen els nois i noies que ateneu al CSMIJ?

Normalment ens els envien des de les escoles o els serveis mèdics de pediatria, que detecten que tenen algun problema, aleshores ens els envien allà perquè nosaltres valorem i fem el que puguem per ajudar-los.

**Rosa Alminyana,
coordinadora del
CSMIJ Martorell**

Quines problemàtiques us trobeu més freqüentment?

En aquest moment, la majoria de problemes són de nens amb problemes de conducta, infants que tenen conductes desadaptades, que solen ser un reflex d'algun problema més intern, que ens toca a nosaltres descobrir el que està passant. S'ha notat un canvi. Els nens expressen el malestar que tenen, que pot venir de moltes causes diferents, a través de la conducta, més que d'altres maneres com deprimint-se o plorant. És una cosa que suposo que te a veure amb el moment que estem vivint, que és un moment de molta activitat. És la manera que tenen de mostrar que hi ha alguna cosa que no funciona i que els hi genera un neguit intern, un malestar.

Han augmentat els casos de trastorn mental entre infants i joves?

Jo penso que no, que no han augmentat. El que sí que ha augmentat és el diagnòstic. Abans potser hi havia els mateixos, però no hi havia tants equips i tants professionals, a les escoles es detectaven menys i hi havia coses que passaven i que ningú els podia ajudar. Ara no és que hagin augmentat els casos, sinó que han augmentat els casos que estan en tractament i diagnòstics.

Amb quins altres recursos o serveis us coordineu perquè els infants i joves estiguin ben atesos?

Ens coordinem molt amb les escoles i els instituts a través dels equips d'assessorament pedagògic, també ens coordinem amb pediatria. Amb els metges de capçalera, que agafen els nens a

partir dels 15 anys, però, amb aquests últims és més complicat, tot i que per algun cas també ens hi hem coordinat. També amb els educadors de Serveis Socials, amb els EAIA (Equips d'Atenció a la Infància i l'Adolescència) i amb equips com el nostre, que ens trobem un cop al mes amb gent de tota la zona, equips semblants al nostre, però d'altres municipis. Finalment, ens coordinem amb els serveis de salut mental d'adults, ja que quan els usuaris fan els 18 anys, a vegades cal passar-lo al servei d'adults. Fem molta feina a nivell de coordinació.

Tenint en compte la importància de la família en aquestes edats, quina atenció i quins serveis els hi ofereix?

Els familiars necessiten suport, i moltes vegades, una part molt important de la nostra feina, és treballar amb els pares d'aquests nois i noies que atensem, i que puguin entendre que el que li passa al seu fill no ho fa expressament, que és perquè té un problema. A partir de que ho entenen, ho viuen d'una altra manera. Per exemple, si un nen no estudia, ha d'haver-hi un motiu, i s'ha de veure què li passa.

Nosaltres treballem molt amb pares, inclús alguna vegada hem fet grups de pares perquè els pares es puguin ajudar entre ells, potser el que no veu un, ho veu l'altre.

Si algú té un problema de salut mental infanto-juvenil què ha de fer?

Primer de tot, conscienciar-se que necessita ajuda, per això tenim l'ajuda de la gent que ens deriva als nois, metges o psicòlegs que van a les escoles. Moltes vegades, ens ajuden molt a dir-li als afectats el que haurien de fer.

És una feina que no és gens fàcil, ja que no sempre quan li diuen a algú que ha d'anar al psicòleg hi va de seguida, a vegades costa fer el pas i un s'ha de conscienciar. També fa falta que quan arribin se sentin ben atesos, que això és feina nostra, crear un bon clima i tractar-los be perquè ens agafin confiança i ens expliquin què és el que els passa.

Alguna vegada ens hem trobat amb algun nen que la família no veu que tingui problemes, però que el nen sí que vulgui venir. En aquests casos, es poden fer diverses coses. Si el nen és menor de 16 anys, és molt complicat perquè la llei està de part dels pares, tot i així, si hi ha un trastorn important es treballa amb l'escola, se'ls dona molt assessorament per poder-lo tractar i també per intentar que els pares es vagin conscienciant que hi ha un problema. La majoria de casos acaben venint. Si es un adolescent entre 16 i 18 anys, la llei els empara i poden consultar encara que els pares no hi acabin d'estar d'acord. Tot i així, nosaltres sempre intentem que ho comuniquin a la família i en donin el consentiment.

Creus que si el problema es detecta a aquestes edats hi ha més possibilitats de portar una vida normalitzada?

Jo penso que sí, que com més aviat s'intervinguí, sempre és millor de cara al futur, que algú que ha estat amb teràpia des de petit, tingui una millor evolució. No tots els casos són iguals, s'hauria de mirar cas per cas, però com a norma general, crec que sí.

Quins altres recursos tenen aquests infants i joves?

Mentre estan escolaritzats, tenen bastanta ajuda a les escoles: tenen programes adaptats a les escoles per ajudar-los a tirar endavant, tenen ajudes individuals de psicòlegs escolars, etc. Falten recursos a nivell de lleure, a vegades els hi falta, sobretot els que tenen un problema més greu, la integració és més difícil en les activitats de lleure. Per exemple un nen que li agradi molt jugar a futbol, però que jugui molt malament. Tu li dius que hi vagi, que vagi a passar-s'ho be. Quan la cosa és més competitiva i hi ha altres nois que veuen que a aquell noi li costa una mica més, queda exclòs del grup si no hi ha cap monitor que ho entengui i ho sàpiga portar, es pot gestionar, però no sempre és així.

*Núria, Alberto, Ricardo,
Míriam, Juanmi*

Centre de Salut Mental Infantil i Juvenil
(CSMIJ) Martorell
Puig del Ravell, 10
08760 Martorell
Tel. 93 774 21 08
E-mail: hadolescentes@hscjscormar.org

HORTICULTURA TERAPÈUTICA

AL CLUB SOCIAL “PUNT DE TROBADA”

Durant els darrers anys, l'aplicació de l'horticultura com a teràpia s'està estenent a nivell internacional. Una variada i cada vegada més amplia xarxa d'associacions, organitzacions públiques i privades, universitats, científics..., s'agrupen i generen una abundant literatura recollint experiències, anàlisis, avaluacions, mètodes, programes i projeccions de tota mena.

Des de l'any 2009 al Club Social “Punt de Trobada” realitzem el taller d'Horticultura Terapèutica en un espai cedit per l'Ajuntament de Martorell a Can Serra, durant els mesos de febrer a novembre. En torn a unes 15 persones gaudeixen cada setmana d'aquesta

activitat. L'objectiu principal de realitzar aquest taller és la millora de la nostra qualitat de vida a través de l'adquisició de coneixements sobre horticultura, de fomentar el treball en equip i potenciar la nostra responsabilitat davant d'aquesta tasca.

El taller comença amb una sessió teòrica on es valoren els resultats de l'any anterior i s'esta-

bleix el funcionament del taller durant aquest any. També es decideix quines seran les hortalisses a plantar i com es distribuirà la seva plantació.

Una vegada preses les decisions es comença a treballar a l'hort. Les primeres sessions serveixen bàsicament per donar-li forma al terreny i una vegada realitzada aquesta tasca es comença a plantar.

mença a plantar.

Pel que fa a les sessions, s'inicien fent una reunió de tot el grup, on es decideixen els treballs que s'han de realitzar i les tasques de cada un. D'aquesta manera durant la sessió cadascú realitza una tasca determinada, tant individual com grupal.

Assenyalar

que a part de les sessions setmanals es creen comissions per regar l'hort fora de l'horari del taller, fet que implica una major implicació i responsabilitat per part de tots nosaltres.

Per últim em volgut demanar la opinió a alguns dels nostres companys que hi participen i al Tallerista Quique Mejino.

Foto: Alguns dels companys del taller d'hort amb el tallerista, en Quique Mejino

Club Social

Quique: La experiència és molt positiva, ja que convida a relacionar-se en un ambient diferent al habitual. Són un grup bastant nombrós i se'ls veu motivats. Crec que poc a poc han anat aprenent i aquesta experiència ja està donant els seus resultats. Venir a l'hort els aporta poder gaudir d'una activitat a l'aire lliure, i fan exercici. A més el taller implica que es creïn vincles i que hi hagi cooperació. També que valorin que el esforç que fan dona un fruit del que poden gaudir.

Ricardo: Participar en el taller me hace sentir muy bien. Da trabajo, pero luego tienes tu recompensa. Uno de los beneficios que más me gusta es que luego recogemos los frutos y les sacamos partido.

Alberto: Me siento muy bien porque agiliza la mente y tienes más agilidad física ya que haces ejercicio durante todo el taller. Me siento más activo ya que es como si tuviera una responsabilidad más y de esta manera tengo la mente ocupada. Para mí, el beneficio principal es que te hace sentirte bien tanto mentalmente como físicamente.

Foto: Alguns dels companys del taller treballant en la recollida de calçots

Carmen: Me siento bien, aunque me gustaría que hubieran más chicas hortelanas. Siento que he adquirido conocimientos y luego los puedo compartir con mi padre que también tiene un huerto. Como beneficio, a parte de la recogida de lo plantado creo que nos va bien para hacer ejercicio.

Foto: Els calçots recollits durant el taller

Dia de Calçotada

El passat dissabte 24 de març ens vam reunir tots els companys del Club Social per fer una calçotada i així celebrar que arriba el bon temps. Volem destacar que els calçots eren de la collita del nostre hort, plantats i cuidats pels participants del taller, fet que volem agrair des d'aquí a tots ells. La calçotada va tenir lloc al local que l'entitat "Els Amics de Sant Antoni" tenen a Martorell, que molt amablement ens van cedir ja que degut a la falta de pluja estava activada l'alerta de foc a les zones forestals. Per poder gaudir tots del dia ens vam distribuir la feina en comissions i d'aquesta manera tots poder ajudar.

Els primers en arribar van ser els de la comissió del Foc, la seva feina consistia en preparar el foc, les taules i cadires, aquets companys també van acabar de preparar els calçots. Més tard van arribar la resta de companys, que van preparar les taules per dinar. Va ser un dia en que tothom va col·laborar.

"Els Amics de Sant Antoni" ens van ensenyar el petit museu que tenen en el seu local, de carros, fotografies i hienes antigues.

Després del dinar vam anar a fer un cafè tots junts per acabar de gaudir del dia.

Des del butlletí, volem agrair als Amics de Sant Antoni Abad de Martorell i en especial a l'Adolf i al Gabi la seva col·laboració, tant en la cessió de l'espai com durant el dia de la calçotada.

Foto: Fent els calçots

Club Social

Iniciem el taller de SALSA!!

El pasat 16 de febrer vam iniciar al "Punt de Trobada" el taller de salsa que es durà a terme cada 15 dies els dijous a la tarda. Vam escollir fer aquest taller perquè creiem que és divertit i de pas fem una mica d'exercici. La primera sessió va tenir molt d'èxit ja que ens va permetre riure'ns molt, moure l'esquelet i desconnectar durant una hora de la nostra rutina. En aquesta sessió vam practicar els passos bàsics de la salsa i a agafar el ritme. La veritat és que vam tenir alguna dificultat però creiem que practicant al final ens en sortirem. Animem a totes aquelles persones que vulguin passar una bona estona i divertir-se que aprenguin a ballar salsa. Azúcar!!

Foto: Participants al taller de salsa durant una sessió

Sortides

KABARET XOCO-SOLIDARI

El pasat dissabte 17 de març vam acudir a l'acte organitzat per la Plataforma de Persones amb Problemes de Salut Mental de la Xarxa FECAFAMM. Es va celebrar al Centre Social Autogestionat Can Vies. L'objectiu de l'acte era donar a conèixer la Plataforma i recaptar fons a través de les consumicions que s'oferien al bar. Amb la quantitat recaptada pretenen desenvolupar els diferents projectes de la Plataforma. Va ser un acte on vam poder gaudir d'espectacles de màgia, humor, música, dansa, poesia, conta contes, ...Amb les actuacions ens van fer passar una bona tarda, encara que per temes d'horaris no vam poder gaudir-les totes. Des d'aquí volem animar als membres de la Plataforma a seguir treballant pels nostres drets.

Cartell del Cabaret Xoco-Solidari

ESCOLA: EN CATALÀ O EN CASTELLÀ?

Un tema d'actualitat força controvertit durant les últimes setmanes ha estat la sentència a la denúncia de tres famílies al departament d'ensenyament, això ha fet que en el carrer es parlés de la importància de les llengües en les escoles, per aquest motiu els redactors del butlletí han cregut oportú debatre sobre aquest tema.

Seguidament us farem una petita introducció de les seqüències dels fets.

El 2006 tres famílies van denunciar al departament d'ensenyament de la Generalitat, perquè volien que els seus fills fossin escolaritzats en castellà, aquestes demanaven que el castellà tingués més pes en l'educació dels seus fills. El tribunal Suprem va donar la raó a les famílies, i va demanar al departament d'ensenyament que prengués les mesures adequades a la sentència. Per la seva banda el departament d'ensenyament no va fer res, ja que va interpretar que la sentència afectava únicament a aquestes tres famílies i que aquesta no afectava el model d'immersió lingüística català. Per aquest motiu, el Tribunal Superior de Justícia Català va demanar uns mesos després a la Generalitat que informés sobre les mesures preses per complir la sentència. La Generalitat en lloc d'enviar la documentació necessària per reflectir que es complia la sentència, va enviar documentació que avalava la necessitat de l'actual sistema d'immersió lingüística. És per aquest motiu que el tribunal ha donat dos mesos al Govern Català per complir amb la sentència i fixar en quina proporció el castellà ha de ser llengua vehicular a les escoles catalanes.

«Mi opinión es que está bien que denuncien al departamento de educación para que les den clases en castellano y hicieran una clase en catalán porque Cataluña pertenece a España y se tienen que hacer las clases en castellano por ser la nación en donde estamos.

Jordi Serra

«Jo penso que aquestes famílies que van denunciar el departament d'educació no tenen raó. Crec que les classes s'haurien de d'impartir, no només en castellà, sinó amb els dos idiomes, es a dir, en castellà i en català, ja que si no es fes així, acabaríem perdent la pròpia llengua catalana.

Sergio Barrachina

«Yo creo que estas familias tienen su parte de razón. Pienso que las asignaturas las tenían que hacer en castellano, y luego estudiar como idiomas el catalán y el inglés, siendo los libros de las demás asignaturas en castellano.

«El catalán es el idioma de sus raíces pero pienso que saliendo de Cataluña, es mejor y tiene más salidas el castellano, que es la lengua oficial de España y de muchos países.

Agustín Luque

Calaix de sastre

Laberints

En aquest número, hem volgut ocupar, una vegada més, el nostre Calaix de Sastre amb uns passatemps ben entretinguts, per fer més lleugera l'espera del següent número del butlletí. Sereu capços de sortir del laberint?

